

קלו:

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) ויפסחם חמדות פירא
(ב) ויפסחם חמדות פירא
(ג) ויפסחם חמדות פירא
(ד) ויפסחם חמדות פירא
(ה) ויפסחם חמדות פירא
(ו) ויפסחם חמדות פירא
(ז) ויפסחם חמדות פירא
(ח) ויפסחם חמדות פירא
(ט) ויפסחם חמדות פירא
(י) ויפסחם חמדות פירא
(יא) ויפסחם חמדות פירא
(יב) ויפסחם חמדות פירא
(יג) ויפסחם חמדות פירא
(יד) ויפסחם חמדות פירא
(טו) ויפסחם חמדות פירא
(טז) ויפסחם חמדות פירא
(יז) ויפסחם חמדות פירא
(יח) ויפסחם חמדות פירא
(יט) ויפסחם חמדות פירא
(כ) ויפסחם חמדות פירא
(כא) ויפסחם חמדות פירא
(כב) ויפסחם חמדות פירא
(כג) ויפסחם חמדות פירא
(כד) ויפסחם חמדות פירא
(כה) ויפסחם חמדות פירא
(כו) ויפסחם חמדות פירא
(כז) ויפסחם חמדות פירא
(כח) ויפסחם חמדות פירא
(כט) ויפסחם חמדות פירא
(ל) ויפסחם חמדות פירא

תורה אור הש"ס
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה זה נטון
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

הנהגות מורה"ב

רנשבורג
א"ר רש"י ד"ה זה נטון
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

דעו רש"י

פליגי ופליגי
הנהגות מורה"ב

דלא כר' אלעאי. דמקמי גז לתרומה: ממין על שאינו מינו. כגון
שחורות ולבנות ואע"ג דחד פירא הוא: וז"ל אומרים תרומין.
דכולו מין תרומה ומ"ק פליגי אדברי יצחק ואמר לא נחלקו ב"ה בדבר
זה דתרי מיני נינהו: שחופות. פלגיש: מדר לו. ישראל לישרל:
זה נטון לעצמו וזה נטון לעצמו. והוא
ולא שיר לעצמו מאותו המין כלום
אין עליו להפריש על אותן גזים שמכר
ואע"פ שהאלן לא מכרם על הלוקח
להפריש שלקח (א) ממחנות הכהן
אלמא תרי מיני נינהו ואין מפרשים
מזה על זה דלי מפרשי הוה ליה שירא
גזי מוכר ומקני לקח גז אלנו של חבריו
אם שיר המוכר חייב: סיפא דקמי
נמי מדר זכרים אבל לא נקבות זה
נטון לעצמו כו': ה"ג דתרי מיני
נינהו. ולא היי שירא: אלא. ודאי
שירא הוא ואומדן רמיה למיתב
כולהו והא דקמי זה נטון לעצמו
זה נטון לעצמו עלה טובה קמ"ל
אשמעינן תנא למוכר שלא יתן לו
מן הנקבות המשומרות לו על הכורים
שמכר משום דהאי דוכריא אשון קשה
והאי דנקבות רכין לפיכך יקנה מן
הלוקח כדי ראשית הגז של זכרים
מלמד הזכרים: ה"ג גבי שחופות
ולבנות משום עלה טובה הוא דגמח
הלבנות טובה משל שחופות ויקנה מן
הלוקח כשיעור השחופות ויתן לו לכהן:
ששיריו נכרין. דאם אמר כל גזי
תרומה לא אמר כלום: אין וספן.
בניחוחא: ה"ג וספן אידך לא אמר
כלום: כר' אלעאי בראשית הגז א.
וה"ה למתנות: אין דברי מורה מקבלין
טומאה. במסכת נרכות וכו'. דקמי
גזי בעל קרי דלרין טעילה לדברי
תורה: חסא שטורה ומלך.
שלשמן יחד כדלמד בלוחו ואלת בלוח
הזרע כללית (א) לוקח ואוקומה לאפקי
מדריגה יאשיה: חומר בורע כו'.
כדפרישתי לה במתניתין: טרפה
אינה בכלל מתנות דכתיב (א) תתנו
לו ולא כללנו: ואי יליף. תנא
ידן נתינה נתינה לילך כו' דהא
מחני' כר' שמעון אוקומה: מש טרפה.
כל מעשר בקר ואלא (א) יע מעשר
שאינה טוברה חסא השבט. כגון
מחני' רגילה מן הארבעה ולמעלה
ומינה יליף שאר טרפות: בבור
קדוש אפילו טרפה ובעי קבורה
דהא קדישמה רחם: מעשר וראשית
הגז לא צעין זכרים ואין טוהים
בעמאם אבל בבור אינו אלא
זכר ויהא בחמור. מעשר וראשית
הגז אינו אלא במרובים מעשר
בעשרה ראשית הגז בחמם. ואין
קדושים מרחם ואין נוהגים בדם
אכל בבור טוהם. ניחוד וקדוש
מרחם נוהג בדם. מעשר וגז אין
נוהגים אלא בפשוטין ואין לפני
הדבור אכל בכורות קדשו במצרים:
ה"ג אדרבה מכבוד הוה ליה למילף
שכן יתום שלקחו בשחופות נפנו
בקדושה

תורה אור הש"ס
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה זה נטון
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

הנהגות מורה"ב

רנשבורג
א"ר רש"י ד"ה זה נטון
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

דעו רש"י

פליגי ופליגי
הנהגות מורה"ב

כרבי אלעאי בראשית הגז. וה"ה במתנות כדפי' בקונ' אע"ג
דכולהו אמוראי בפרק הורע (ועל דף קכג). סברי שטוב
נחמ"ל דהו יהי מתנתם בכל אפילו הכי הלכה כר' אלעאי וה"ג
קאמר כרבי יאשיה בכללם ורוב אמוראין לית להו דר' יאשיה
דמכוח כפי' חולין (שבת דף קלט.) גבי
שחופות כדמלך וכן נמי הא דקאמר
כר' יהודה בן בתירה דדברי מורה
וטובא אמוראי ותנאי סברי בפרק מי
שמתו (בבבא דף כג.) דבעל קרי אסור
דדברי מורה וז"ל דרז נחמן בר יצחק
קאמר הכא דנהוג עלמא כרבי אלעאי
וה"ה במתנות ובפי' הורע (ועל דף קכג):
אמר דרז נחמן בר יצחק קנים גלימא
ושמא קודם דנהוג הוה קנים גלימא
רב האי גאון דהא דאמר בפסחים
(דף ז.) כל המלות כולן מדבר ענין
עובר לעשייתן חוק מן העבירה היינו
בטבילת גר דלא הוה ישראל אלא
כשטבל ולא מלי למימר וזונו אבל
כשאר בטבילת אף על פי שהוא טמא
מדבר דנהוג עלמא כרבי יהודה בן
בתירה דדברי מורה וי"מ דאלל
בטבילת קאמר דאע"ג דנהוג עלמא
כר' יהודה בן בתירה הרבה מהס
היו מתמירין לטבול:

תורה אור הש"ס
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה זה נטון
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

הנהגות מורה"ב

רנשבורג
א"ר רש"י ד"ה זה נטון
והכל מעשה בפרק ויפסחם
כל אשר יעברו חמדות
השבת העשירי ויפסחם
קדוש לך ויפסחם כל

דעו רש"י

פליגי ופליגי
הנהגות מורה"ב

בה א"ר מ"ה פיה מהל'
תומות הל' ג:
בר מ"ה פיה מהל' ה'
[משמע יד שכן שלא
ספק לא]:
בו ג' מ"ה פיה מהל' ה'
בכורות הל' א סמך
עין קמח ע"ש י"ד פ' י'
שכ ספק א':
בה ד' מ"ה פיה מהל' ה'
ח סמך שם ע"ש
י"ד פ' שג ספק י':
בה ד' מ"ה פיה מהל' ה'
ע"ש שם ספק א':
ל ד' מ"ה פיה מהל' ה'
ק"ש הל' ח ופיר מהל' ה'
מהל' ה' ד' ע"ש וז"ל
מהל' בכורות הל' ח ופ' י'
מהל' ה' ח סמך
עין י' ע"ש י' ח סמך
פ' ע"ש י' ח סמך
ספק י':
לא ד' מ"ה פיה מהל' ה'
כללם הל' א וז'
סמך לאין ד' ע"ש י' ח
פ' י' ע"ש י' ח סמך
ח [מ"ה פיה מהל' ה'
בכורות הל' א וז'
ט [משמע יד שכן שלא
ספק א']:

מוסר רש"י

כרבי תלמי בפי' וטולא
לקולא (בכורות כג.)
חנה רשעיה וחרצן.
כח אלה (בכורות כג.)
במפולת יד. והו
לוי כללתי וזעם וכללי
הכנס כללתי (בכורות כג.)
וטעמא דר' יאשיה לא
ידעא מדיכא נפקא
ליה דבעין ב' מיני
זרעים וחרצן שלישי.
וטפולת יד נפקא ליה
מלא תורע כללים.
משמע שורפת הכרם
עצמה תורה בכללים
(קדושין יז.)
לטרפה שאינה עוברת.
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה ולא מלי
למיל (בכורות יח.) ואי:
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה דליה
הוה לי נמי שאינה עוברת
בכריתות וחרצן כח ושי"ח
שם: אי: משום דלין לה
חיות לא תשיב לה עונת.
והאי קולא כתיב כמעשר
וגמירין שאר קרבנות מינה
בכורות שיה. ואמר כלן
תחת אמו ואלמר לטון תחת
השבט כו'. כפי' דבכורות
(מנחות יז.)

מוסר רש"י

כרבי תלמי בפי' וטולא
לקולא (בכורות כג.)
חנה רשעיה וחרצן.
כח אלה (בכורות כג.)
במפולת יד. והו
לוי כללתי וזעם וכללי
הכנס כללתי (בכורות כג.)
וטעמא דר' יאשיה לא
ידעא מדיכא נפקא
ליה דבעין ב' מיני
זרעים וחרצן שלישי.
וטפולת יד נפקא ליה
מלא תורע כללים.
משמע שורפת הכרם
עצמה תורה בכללים
(קדושין יז.)
לטרפה שאינה עוברת.
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה ולא מלי
למיל (בכורות יח.) ואי:
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה דליה
הוה לי נמי שאינה עוברת
בכריתות וחרצן כח ושי"ח
שם: אי: משום דלין לה
חיות לא תשיב לה עונת.
והאי קולא כתיב כמעשר
וגמירין שאר קרבנות מינה
בכורות שיה. ואמר כלן
תחת אמו ואלמר לטון תחת
השבט כו'. כפי' דבכורות
(מנחות יז.)

מוסר רש"י

כרבי תלמי בפי' וטולא
לקולא (בכורות כג.)
חנה רשעיה וחרצן.
כח אלה (בכורות כג.)
במפולת יד. והו
לוי כללתי וזעם וכללי
הכנס כללתי (בכורות כג.)
וטעמא דר' יאשיה לא
ידעא מדיכא נפקא
ליה דבעין ב' מיני
זרעים וחרצן שלישי.
וטפולת יד נפקא ליה
מלא תורע כללים.
משמע שורפת הכרם
עצמה תורה בכללים
(קדושין יז.)
לטרפה שאינה עוברת.
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה ולא מלי
למיל (בכורות יח.) ואי:
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה דליה
הוה לי נמי שאינה עוברת
בכריתות וחרצן כח ושי"ח
שם: אי: משום דלין לה
חיות לא תשיב לה עונת.
והאי קולא כתיב כמעשר
וגמירין שאר קרבנות מינה
בכורות שיה. ואמר כלן
תחת אמו ואלמר לטון תחת
השבט כו'. כפי' דבכורות
(מנחות יז.)

מוסר רש"י

כרבי תלמי בפי' וטולא
לקולא (בכורות כג.)
חנה רשעיה וחרצן.
כח אלה (בכורות כג.)
במפולת יד. והו
לוי כללתי וזעם וכללי
הכנס כללתי (בכורות כג.)
וטעמא דר' יאשיה לא
ידעא מדיכא נפקא
ליה דבעין ב' מיני
זרעים וחרצן שלישי.
וטפולת יד נפקא ליה
מלא תורע כללים.
משמע שורפת הכרם
עצמה תורה בכללים
(קדושין יז.)
לטרפה שאינה עוברת.
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה ולא מלי
למיל (בכורות יח.) ואי:
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה דליה
הוה לי נמי שאינה עוברת
בכריתות וחרצן כח ושי"ח
שם: אי: משום דלין לה
חיות לא תשיב לה עונת.
והאי קולא כתיב כמעשר
וגמירין שאר קרבנות מינה
בכורות שיה. ואמר כלן
תחת אמו ואלמר לטון תחת
השבט כו'. כפי' דבכורות
(מנחות יז.)

מוסר רש"י

כרבי תלמי בפי' וטולא
לקולא (בכורות כג.)
חנה רשעיה וחרצן.
כח אלה (בכורות כג.)
במפולת יד. והו
לוי כללתי וזעם וכללי
הכנס כללתי (בכורות כג.)
וטעמא דר' יאשיה לא
ידעא מדיכא נפקא
ליה דבעין ב' מיני
זרעים וחרצן שלישי.
וטפולת יד נפקא ליה
מלא תורע כללים.
משמע שורפת הכרם
עצמה תורה בכללים
(קדושין יז.)
לטרפה שאינה עוברת.
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה ולא מלי
למיל (בכורות יח.) ואי:
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה דליה
הוה לי נמי שאינה עוברת
בכריתות וחרצן כח ושי"ח
שם: אי: משום דלין לה
חיות לא תשיב לה עונת.
והאי קולא כתיב כמעשר
וגמירין שאר קרבנות מינה
בכורות שיה. ואמר כלן
תחת אמו ואלמר לטון תחת
השבט כו'. כפי' דבכורות
(מנחות יז.)

מוסר רש"י

כרבי תלמי בפי' וטולא
לקולא (בכורות כג.)
חנה רשעיה וחרצן.
כח אלה (בכורות כג.)
במפולת יד. והו
לוי כללתי וזעם וכללי
הכנס כללתי (בכורות כג.)
וטעמא דר' יאשיה לא
ידעא מדיכא נפקא
ליה דבעין ב' מיני
זרעים וחרצן שלישי.
וטפולת יד נפקא ליה
מלא תורע כללים.
משמע שורפת הכרם
עצמה תורה בכללים
(קדושין יז.)
לטרפה שאינה עוברת.
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה ולא מלי
למיל (בכורות יח.) ואי:
כגון ששכרו רגלה מן
הארבעה ולמעלה דליה
הוה לי נמי שאינה עוברת
בכריתות וחרצן כח ושי"ח
שם: אי: משום דלין לה
חיות לא תשיב לה עונת.
והאי קולא כתיב כמעשר
וגמירין שאר קרבנות מינה
בכורות שיה. ואמר כלן
תחת אמו ואלמר לטון תחת
השבט כו'. כפי' דבכורות
(מנחות יז.)

